

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและสถานการณ์เศรษฐกิจของอำเภอทางดง

อำเภอทางดงมีที่ดินอยู่ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศใต้ ประมาณ 15 กิโลเมตรบนเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 108 มีพื้นที่ประมาณ 302 ตารางกิโลเมตร

อาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับอำเภอเมืองเชียงใหม่ ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอสันป่าตอง ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอเมืองเชียงใหม่ ทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอเมืองลำพูน ทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นพื้นราบ และมีบริเวณเนินเขาในทางทิศเหนือและทิศตะวันตกของอำเภอที่มีสภาพเป็นป่าและภูเขาส่วนซึ่งชั้นดิน ประมาณ 2 ใน 3 ของพื้นที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติและมีบางส่วนอยู่ในอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ส่วนทางทิศตะวันออกของอำเภอ ประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นที่ราบลุ่มและแม่น้ำที่สำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำปิงและลำน้ำแม่ท่าช้าง เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มน้ำที่เป็นที่เกษตรกรรม โดยการถือครองที่ดินส่วนใหญ่มีเอกสารสิทธิ์เป็นโฉนดที่ดิน

การปกครองแบ่งเขตการปกครองตาม พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 เป็น 11 ตำบล คือ ตำบลทางดง ตำบลหนองแก้ว ตำบลหารแก้ว ตำบลหนองคง ตำบลลุนคง ตำบลสน แม่ข่า ตำบลบ้านแวง ตำบลสันผักหวาน ตำบลหนองควาย ตำบลน้ำแพะรและตำบลบ้านปง โดยมีหมู่บ้านรวมทั้งสิ้น 97 หมู่บ้าน และได้แบ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นสุขาภิบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยมีสุขาภิบาล 2 แห่งและมีองค์กรบริหารส่วนตำบล 10 แห่ง ประชากรรวมทั้งสิ้น 66,756 คน⁴ มีความหนาแน่นเฉลี่ยต่อพื้นที่ประมาณ 219.86 คน/ตารางกิโลเมตร

สภาพทางเศรษฐกิจอำเภอทางดงมีพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 41,033 ไร่ ครอบคลุมเกณฑ์รกรากจำนวน 7,591 ครอบครัว การผลิตพืชที่สำคัญ คือ ลิ้นจี่ มะม่วง ลำไย กระเทียม ข้าว และถั่วเหลือง การปลูกพืชมีสัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ โคเนื้อ สุกร และไก่ มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมจำนวน 153 แห่ง มีหมู่บ้านหัตถกรรมที่สำคัญ 2 แห่ง คือ หมู่บ้านหัตถกรรมบ้านดวย หมู่ที่ 2 ตำบลลุนคง เป็นหมู่บ้านที่รายจูรประกอบอาชีพแกะสลักไม้ และหมู่บ้านเหมืองกุง หมู่ที่ 7 ตำบลหนองควาย เป็นหมู่บ้านที่รายจูรผลิตเครื่องปั้นดินเผา

⁴ แผนปฏิการอ่ำกงประจำปี 2542 จังหวัดเชียงใหม่หน้า 3

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ กุฎีกาดอยรีสอร์ท อุทยานล้านนาเรสอร์ท และสวนน้ำรีสอร์ทตึ่งอูฐที่หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านปาง

ศักยภาพของอำเภอ มีศักยภาพที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา 2 ประการ คือ

1. ด้านการประกอบอาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ลินจี้ ลำไย และกระเทียม มีการประกอบอาชีพทางด้านหัตถกรรม เช่น การแกะสลักไม้และการทำเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวรวมทั้งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญประเภทหนึ่งของอำเภอ ที่มีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ความสนใจเข้ามาเที่ยวชมและซื้อสินค้า ทำรายได้ให้แก่ประชาชน

2. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ บนพื้นที่มีแม่น้ำแม่ป่าสีวัฒนธรรม โบราณสถานรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น น้ำตกครีสังวาลย์ หนองขัน ถ้ำศักดิ์สิทธิ์ วัดพระธาตุดอยคำ และรีสอร์ฟต่างๆ

ปัญหาและข้อจำกัดในการพัฒนา

1. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการคมนาคมระหว่างอำเภอ หมู่บ้าน และตัวบล ไม่สะดวก

2. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ มีปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ และน้ำเพื่อการเกษตร โดยเฉพาะฤดูแล้งระบบการส่งน้ำทางการเกษตรไม่ดี

3. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ คือ มีอัตราการว่างงานสูงทำให้มีอัตราการอพยพหางานทำต่างจังหวัด และการที่พื้นที่ส่วนใหญ่ที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมได้ถูกนำไปพัฒนาขัดแย้งกับการเป็นหมู่บ้านชั้นสร้างสรรค์

4. ปัญหาด้านสังคม คือ มีอัตราการเข้าชั้นปัจจัยของประชาชนสูง และวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นถูกกลืน